

Годежни и венч. 40 лв.
Всички други обявления,
и реклами по 1 лв. кв. см.
Некрополи и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Приставски обявления
по 80 ст. на дума.

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
 — Бургаски Окръг. —

Телефон № 112.

е, обидно е, да се на-
човек бълггарин при налич-
та на едно управление тжй
и тжй безчестно за сж-
ежната цивилизация на на-
дите. И когато всичко идеал-
всичко честно в тая страна
ржша глава от управлението,
почтенните хора с през-
го отминават, когато оте-
ство ни е изоставено в сре-
на буйните вжлни, като
в ржцете на пирати, на
попадналия бжлггарски

От всичко това се вижда, че друж-
башите далеч не считат за свърше-
на своята мисия: да ограбят и опро-
пастват Бжлгария, и че съвсем не ми-
слят да се оттеглят от власт. До ка-
то всички у нас считат положението
за крайно влошено и падането на
дружбашите неминуемо, дружбаша-

Присъствението на всички членове е задължително.

Съобщава се на членовете на кооперация „Взаимност“, че на 30/IV неделя в 9 часа сутринта, в салона „Зора“ ще стане продължение от общ. год. събрание, което на 2/IV не можа да завърши дневния си ред. Събранието ще се състои, колкото и членове да се явят, съгласно чл. 41 от устава на Д-ството,

ОСВЕЩАВАНЕ ЧИТАЛИЩЕТО в с: Стралджа; Ямболска околия.

Г-н Редакторе,

Селото ни Стралджа е най-голямо, най-многолюдно в Бургашкия окръг, сравнително доста богато е, па и жив търговски център е, но по отношение на просветата значително е изостанало. Сжз-навайки това, неколко души от местната наша интелигенция с учителите на чело действително са се загрижили и проектират ред мерки за повдигане просветния лик на селото. За първо време те с труд и жертви основаха общо-селско читалище, което на 9 того при особна тържественост и при стечението на многолюден народ от двата пола биде осветено и открито. По този случай сжселанина ни, запасния капитан Тодор Димчев произнесе следната програмна реч, която многолюдното събрание с дълбоко внимание изслуша.

Селенин.

ПОЧИТАЕМО СЪБРАНИЕ,

Поканихме ви да присъствувате при осветяването и откриването на скромното наше читалище, което г. г. учителите и младата стралджанска интелигенция с големи усилия основаха.

Но защо ни е туй читалище г-да, което тжй тържественно откриваме днес? Каква полза ще има от него селото? Не е ли то излишен лукс за селенията, за тези денонощни труженици в тежкото земеделско поприще? На тези въпроси ще отговоря в тази си реч, но за да бъдат отговорите ми ясни и убедителни за всекиго, ще ги съпровожда със следната малка предпоставка.

Почитаемо събрание, в последните няколко години станаха големи сжбития и преврати, в политическия и економическия бит на България, а заедно с туй, като последици от тези сжбития, отпечатаха се и особни явления в душевния мир и в общественния живот на хората, явления зложобни, явления илюстриращи една болезненост в бжлгарската душа. Смутени от неочаквания джржавен погром, от страшните загуби от хора, пари и инвентар, от економическото разорение, което ни предстои поради злата воля на цивилизованото сжглашение, записани в ежедневните си нужди за преживяване поради нечуваната сжжпотия, — ний като че ли не чувствуваме още дълбоката таз болезненост, като че ли не виждаме злото, което разяжда бжлгарската душа, а то е неизмеримо големо и люто са е впило в нея.

Г-да, не е тука място да вникваме в този лабиринт, за да издирваме причините и от по-дълбоко корените на туй печално явление, не е тук място да тжрсим жилото и коренчето му в тази язва, защото туй е една много-сложна материя, развитието на която хем много време би ни отнела, хем би ни повжрнала години и столетия назад. Впрочем, аз ще имам големата душевна наслада да поговоря тук, в читалището, изобщо вжрху душевните свойства на бжлгарина, вжрху неговите добродетели и пороци в друго време и при друг случай. Аз сега ще изтъкна само, че злото е в самите нас, но ний не го виждаме или нехаем пред него едно по гореканите причини и друго, най-главно, защото сме некултурни, слепи сме, и защото поради слепотата присвояваме си чувства, мисли, сжждения и дела, които имат за основа фалшива почва, далеч от източника на правдата, истината и човешкия морал; защото поради сжщата слепота не даваме преднина на разума, а оставаме да робуваме на злите инстинкти.

Г-да, нека скицирам сега в бегли щрихи туй зло, за което ми беше думата до тука и да посоча на кратко средствата за лекуването му. Личен и колективен егоизъм до престжпност, липса на морал в всички проявления на личния, обществен и джржавния ни бит, игнориране осветената от вековете и традицията обществена нравственост, алчност за забогатяване с нечисти средства, дезорганизация обществена и джржавна, незачитане законите на страната, липса на дисциплина семейна, обществена и джржавна, упадък на ре-

лигия, ежби, завист, злопаметство, кражби, убийства и всевъзможни злодеяния. Ето тези са най-главните елементи на злото, което разяжда душата на бжлгарина, неговия обществен живот, неговата джржавна управа, ето в общи черти характеристиката, картината на бжлгарската действителност. Сетне, у нас царува една хаотическа борба на лични страсти и интереси при едно престжпно нехайство към обществените интереси, които правят един народ цветящ морално, економически и политически; присадено е и развива се едно хаотическо разнообразие в личните ни мисли, сжждения и умозаключения при липсата на сжзнание за единомислие и обществена солидарност; пуснал е дълбоки корени престжпния егоизъм, като резултат на което се явява незачитането авторитета на честните хора, на умните и безкористни обществени служители, на просветените умове.

Г-да, всичко туй ни води към пропасть. Какво прочее ни трябва, кое ни е необходимо, безусловно необходимо, като противоядие на злото, коя велика сила може да ни отвори очите, за да видим злото право в челото, за да сжбуди сжзнанието ни и да почнем да се самолекуваме? Какво трябва да имаме, за да можем да поразим тези призаци на злото? — Образование, вжзпитание, просвета, купича просветителни лжчи — ето туй е единствения божествен балсам, който, употребяван умело и планомерно, може да изкорени злото и в най-дълбоката почва за развитието му.

Г-да, за големо нещастие, нашата широка маса не верва още в вжлшебната сила на науката, на просветата, та не ще е излишно да се попитаме и отговорим тука: може ли науката, чистата наука, да очисти човешките души от напластените в тях плевели? — Да, науката, добре избраното четиво — туй е светлина, тя осветява душата на човека и дава й трезвост, свежест, услада, дух на справедливост, науката е факел, който осветява пътя на правдата и истината, на човешкия морал, на световната дисциплина, на евангелските добродетели, на обществената солидарност; тя дава вжжителни и покжртителни примери на честност, правда и прочее човешки добродетели, които примери заразяват и се вжплотяват в четеца. Прочее, щом науката има тези свещени свойства, то тя е и светилник към доброто, тя носи в себе си онези чудотворни билки, които цержат душите, преобразуват злото в добро. Разбирасе, когато четем, трябва да избираме четивото, не да четем с цел да осжждаме или опровергаваем, както ний сме едностранчиви при четенето на ежедневната наша преса, но с цел да осжждаме строго и справедливо, да ценим и правилно да умозаклучаваме. Всеки човек има слабостта да мрази нещо и добродетелта да обича нещо, та само с наука може да си даде обяснение за онова, което мрази, трябва ли да го мрази, и да проникне в онова, което обича, трябва ли да го обича. За туй просветения човек по-малко попада в грешки при избора кое да пренебрег-

не, към кое да прилепне, кое да отритне, кое да прижърне, кое да обикне, от кое да отбегва.

Ето, почитаемо събрание, защо ни е читалището, ето какви реални ползи ще извлечем за себе си, за селото, за младото наше поколение. За догонването и достигането на тези идеали читалището си е турило за цел не да представлява някакъв олтар на висшата наука, а да е едно обикновено общоселско читалище. За туй задачата и програмата му е да избира книги достжпни за умозрението и за интелектуалния урон на тукашната читающа публика; книги, които да вжзбуждат моралната чувствителност и разширяват моралните вжзрения; книги, които да разширяват умът на четеца, за да сжчитава теорията с практическия живот, да го повдигат към по-полезното, по-добро, по-изящно; книги, които да му дават сила да разбере, да смели и да прилага в практика придобитото знание; книги от разнообразно четиво, за да стане способен да упражнява контрол вжрху себе си, да прави правилни сжждения и умозаключения; книги, от прочитането на които да вижда и усвоява примери на човешки добродетели, да пржзира и вжрви по пътя на просветата и истината; книги пропасти с примери на братска любов и обществена солидарност; книги в които, като в огледало да види себе си, да познай себе си с своите слабости, за да се поправа. И понеже този е пътя към умствено и нравствено сжвжршенстване на човека, този път именно ще сочи читалището.

Нашите училища, г-да, имат сжщото предназначение — да сеят светлиня, но при сжществующата у нас незаинтересованост от страна на родителите към вжзпитанието на децата и от страна на обществото към вжзпитанието на младежта, училището, като му липсват тези два фактора, безсилно е да реализира обществените проблеми по вжзпитание. Нему са необходими сжратници, а читалището с своята програма, която по-горе в кратко обрисовах, се притича и в помощ на училището.

И други още цели има читалището, г-да: да навиква посетителите си да говорят и пишат правилно. Един учен мжж, Милтон, чини ми се, беше казал: „Не трябва да се

мисли, че е все едно какъв език говори един народ, чист или развален, правилен или неправилен. Ако у някой народ срещате туй и мжжни думи, криво употребяване или криво изговаряни думи, ний туй не е знак, че тоз народ е мжзелив, немарлив и готов да се почини на какво да е робство? Не е пример в историята дето джржава която е обичала своя език, гринич се за него, обработвала го, да не успевала политически“. Да не правяме още, че настжпиха времеката джлбоки политически, економически и социални промени, и ний можем направи за нашия народ селото друго по-големо добро, това да го научим да приценява да обсжжда всичко, да си прави правилни умозаключения, да бъде нователен и твжрд в своите стржприценени идеали, да вниква и анализира всичко, което става, за да започне да се ржководи и живее мислите и чувства на честните хора, които не лжжат себе си, не лжжат и него. Туй е гласът на времето и ний ще направим грех по грех, потомството и историята, ако не вслушаме в този глас и даваме сока на деятелностите си в правния еволюционен път. А тази наука именно ще се придобива от читалището, гдето, както казахме, има разнообразно четиво, с разнообразни мисли и идеи, които, никнали в умът на четеца, ще се и изпущат искра — светлина, сж правилно умозрение, правилно заключение, правилен мироглед.

Още неколко думи, г-да. Наше читалище не е и дано не стане кога нещо като клуб некакъв, нещо подобно на класови, сжжж или партийни организации, за да в такъв случай то ще изгуби своето високо предназначение. Според грамата и правилника си, то трябва да бъде само фар, който да осветява народното сжзнание, своето братство, равенство, мир и лжба да стане фактор за заякчаване на ките на обществената солидарност и стабилност, да стане лост за дигане моралния лик на народа. Знамето му е написано: елате мене всички, които искате да се сжрдцете ви от божествените чи на просветата, които жедат за доброто, за правдата, за истината, за братството!

СКРЖБНА ВЕСТ

С препжлнено от скржб сжрдце и незаменима тжга сжобщаваем роднини, приятели и познати, че многообичния ни и незабравим брат и сродник

ДИМИТР К. ПЕЕВ

на 26 годишна вжзраст

ни напусна за винаги нощес, в 10 часа преди полунощ. Почивай спокойно незабравимий МИТКО! Ти отнасяш сжс сж вжзвжшени стремления към всичко благородно! Твоят пример, блжгтер и висока благородна душа, не ще се забравят никога от твоите пени в скржб родители, близки и приятели! Рано дойде края на земния живот, за да продължиш другаде, гдето се верва, че се постига всмгдето има вечен покой.

Мир на праха ти мило чадо!

Опелото му ще се извжрши днес, в 2 ч. след обед в цжр. „Св. Нис"

ОПЕЧАЛЕНИ:

Баща: Костадин; майка: Гена, братя: Пею, Панайот и Григор; сестра: Мара; зет: Хараламби; снахи: Зорка и Иванка.

гр. Сливен, 25 април, 1922 год.

СЕМЕЙСТВА:

Пееви, Кара-Иванови, Бжчварови, Панайотови, Г. Тодоров, Симеонови, чеви, Кисиеви и Ченкови.

РАВНОСМЕТКА

Приходи-разходите на комитета за пострадалите от наводнение на 6 юний 1921 год. в гр. Сливен.

ПРИХОДИ

РАЗХОДИ

№	Обяснение на приходите	СУМА		№	Обяснение на разходите	СУМА
		лева	ст.			
1	Волни пожертвов по разписки № 1-97, № 101-138 вкл.	247988	10	1	Раздадени помощи на 251 пострадали, по списжка	19950
2	Лихви на вложените суми до 31 декемввий 1921 год.	1945	70	2	Пжтни и дневни на 2 делегата за издайстване заема	500
3	Лихви на вложените суми от 1 януарий до 31 март 1922 г.	907	30	3	Данж вжрху 2853 лева лихви по 10-20%	2000
		250841	10		Наличност четиредесет пет хиляди деветстотин двадесет	4500
		250841	10		девет лева, тридесет стот.	2500

Председател: С. Бойчев; П. Председател: Стещ. Г. Димитров; Касиер: Д-р К. босев; Секретар: С. Гидиков; Членове: Илия Гудев, Г. Долапчиев и И. Робер.